

به نام خدا

پروتکل

بین گمرک جمهوری اسلامی ایران و گمرک فدراسیون روسیه

در خصوص تبادل اطلاعات پایه کالا و وسایط نقلیه متردد

بین کشور جمهوری اسلامی ایران و فدراسیون روسیه (کریدور تسهیل (سبز) گمرکی SCC)

- گمرک جمهوری اسلامی ایران و گمرک فدراسیون روسیه (از این به بعد بعنوان طرف های متعاقد می باشند)؛
- با در نظر گرفتن موافقت نامه همکاری ها و کمک متقابل اداری در امور گمرکی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه به تاریخ ۷ مرداد ماه ۱۳۷۷ برابر با ۲۹ جولای ۱۹۷۷ (از این به بعد بعنوان موافقت نامه نامیده می شود)؛
- با درک اهمیت همکاری بین طرف های متعاقد برای محافظت از منافع اقتصادی طرفین؛
- با توجه به ضرورت ساده سازی و توسعه تجارت بین کشورهای طرف های متعاقد با تسریع در انجام تشریفات گمرکی، افزایش حجم تجارت، ایجاد شرایط مطلوب برای فعالان تجارت خارجی؛
- با توجه به اهمیت همکاری های گمرکی در خصوص تبادل الکترونیک اطلاعات به منظور افزایش کارایی کنترل های گمرکی کالاها و وسایط نقلیه متردد با در نظر داشتن شرایط امنیت تجاری بین جمهوری اسلامی ایران و فدراسیون روسیه.

در موارد ذیل توافق نمودند :

بند ۱

طرفین می بایست اطلاعات مربوط به جابجایی کالا، وسایط حمل و نقل و فعالان حوزه تجارت خارجی (که از این پس به عنوان اشخاص نامیده می شوند) مشمول رویه توسعه تجارت تحت عنوان "کریدور تسهیل گمرکی" (که از این پس SCC نامیده می شود) را مبادله نمایند.

کریدور تسهیل گمرکی در خصوص انواع کالاها و وسایط نقلیه می باشد.

استفاده از کریدور تسهیل گمرکی توسط اشخاص ایرانی و روسی داوطلبانه خواهد بود.

طرفین متعاقد فهرست اشخاص مشمول و متمایل به استفاده از اجرای پروژه تسهیل گمرکی که دارای ریسک پایین تخلفات گمرکی را در اختیار یکدیگر قرار خواهند داد. فعالیت اشخاص با در نظر گرفتن مقررات طرف های متعاقد بعنوان ریسک پایین تخلفات گمرکی تلقی گردد.

اشخاص مشمول کریدور تسهیل گمرکی لازم است اطلاعات کالاهای مبادله شده خود را به منظور ارسال به مقامات گمرک طرف مقابل براساس مفاد این پروتکل ارائه نمایند. طرفین بایستی فهرست مقامات گمرکی مرتبط با کریدور تسهیل گمرکی را تعیین نمایند.

بند ۲

چارچوب کریدور تسهیل گمرکی بر مبنای شفافیت، قابلیت پیش بینی و غیر تبعیض آمیز بودن استوار می باشد. اجرای این کریدور نباید منجر به رقابت غیرعادلانه در جمهوری اسلامی ایران و فدراسیون روسیه گردد.

بند ۳

چنانچه مقصد، یکی از طرفهای متعاقد باشد، قبل از اظهار کالا به گمرک مقصد، طرفهای متعاقد می بایست اطلاعات دریافتی (که از این پس اطلاعات پایه نامیده می شود) را برای انجام تشریفات و کنترلهای گمرکی کالاها و وسایط نقلیه با مشا و یا عبور از قلمرو یکی از طرفین مورد استفاده قرار دهند.

اطلاعات پایه بایستی به صورت الکترونیکی به طرف متعاقد دیگر ارائه گردد. روش تبادل اطلاعات پایه براساس شرایط فنی تبادل اطلاعات توافق شده بین طرفین انجام خواهد شد.

اطلاعات پایه بایستی به صورت مستقیم و بدون دخالت طرف سوم بین طرفین انجام شود. با هدف افزایش کنترل کالاها و وسایط نقلیه مبادله شده، طرفین متعاقد بایستی تصویر اسکن شده اسنادی نظیر فاکتور، اسناد محموله و حمل که در زمان ترخیص کالاها و وسایط نقلیه توافق شده به همان روش تبادل اطلاعات پایه با توجه به شرایط فنی توافق شده ارسال نمایند. اطلاعات پایه به زبان انگلیسی ارائه خواهد گردید.

بند ۴

- طرفین متعاقد به منظور دستیابی به اهداف زیر تبادل اطلاعات را انجام خواهند داد :
- تسریع در انجام تشریفات گمرکی برای ترخیص کالاها توسط مقامات گمرکی طرف های متعاقد؛
 - کاهش تعداد اسناد مورد نیاز برای انجام تشریفات و کنترل های گمرکی؛
 - حداقل نمودن استفاده از فرم ها و کنترل های گمرکی براساس تحلیل اطلاعاتی کالاها در چارچوب سیستم مدیریت ریسک.

بند ۵

- اشخاص مشمول در کریدور تسهیل گمرکی که اطلاعات کالاها و وسایط نقلیه تبادل شده را براساس شرایط این پروتکل ارائه می نمایند از مزایای زیر برخوردار خواهند شد:
- ۱) اولویت داشتن در دفاتر گمرکی برای ترخیص در مقایسه با دیگر اشخاص ایرانی و روسی که در این کریدور نیستند و همچنین دیگر اشخاصی که ترخیص گمرکی را در کشور جمهوری اسلامی ایران و فدراسیون روسیه انجام می دهند.
 - ۲) استفاده از مزایای تسریع در انجام تشریفات گمرکی در هر جای ممکن که شامل انبارهای اختصاصی و با هدف کاهش زمان انجام تشریفات گمرکی.
 - ۳) عدم انجام کنترل های فیزیکی گمرکی درخصوص کالاها و وسایط مربوط به این اشخاص در صورتیکه سابقه تخلف از مقررات هر یک از طرفین نداشته باشد. چنانچه کنترل فیزیکی گمرکی ضروری می باشد، با هدف کوتاه نمودن زمان توقف در صف و اجتناب از زمان انتظار غیر ضروری در حداقل زمان ممکن صورت خواهد گرفت.
 - ۴) اظهارگمرکی شرکتهای مشمول کریدور تسهیل گمرکی چنانچه اسناد ناقص باشد با رعایت قوانین ملی به شرط تعهد ارائه اسناد ارائه نشده در مهلت تعیین شده توسط هر یک از کشورهای متعاقد مورد پذیرش قرار گیرد.

بند ۶

طرفین متعاقد از اطلاعات پایه ارائه شده بر مبنای سیستم های مدیریت ریسک ملی برای کنترل های گمرکی کالاها و وسایط نقلیه تبادل شده مابین طرفین استفاده می کنند.

بند ۷

هر یک از طرفین نباید اطلاعات پایه دریافت شده در چهارچوب این پروتکل را بدون اجازه کتبی طرف ارائه دهنده این اطلاعات به طرف ثالث ارائه نماید.
گمرک ارائه دهنده اطلاعات محرمانه به گمرک دیگر، در چارچوب این پروتکل عنوان محرمانه را متعاقباً بر روی آن و یا وسیله انتقال آن قید خواهد نمود. گمرک دریافت کننده این اطلاعات، از محافظت آن ها طبق قوانین کشور خود اطمینان حاصل خواهد نمود.

بند ۸

طرفین متعاقد بایستی همه مغایرت های اطلاعات دریافتی در نتیجه تبادل اطلاعات پایه را به اطلاع یکدیگر برسانند.

بند ۹

- طرفین متعاقد واحدهای سازمانی مرتبط برای موارد زیر به اطلاع یکدیگر خواهند رساند:
- شرایط فنی تبادل اطلاعات و وسایل ارتباطی، تکنولوژی و پردازش داده و انتقال و نیز شرایط امنیت اطلاعاتی.
 - تعیین روش های شناسایی کالاها و وسایط نقلیه درخصوص اطلاعات پایه برای قسمت مشخصی از کالاها و یا وسایط نقلیه توسط بخشی که مسئول تبادل اطلاعات پایه می باشند.
 - حل و فصل هرگونه مسئله و اختلاف درخصوص اجرای مفاد این پروتکل و تلاش برای هر اقدامات ممکن در این خصوص.

بند ۱۰

- باهداف اجرای این پروتکل، طرفین اقدامات مقدماتی لازم برای به کارگیری فن آوری تبادل الکترونیکی اطلاعات پایه را انجام خواهند داد.
- طرفین درخصوص موارد زیر با تبادل نامه توافق می نمایند:
- روش های پایه ای فنی، رویه انتقال اطلاعات پایه،

- فهرست، ساختار و شکل اطلاعاتی که باید تبادل گردد،
- الزامات برای امنیت اطلاعات پایه،
- روش شناسایی اطلاعات پایه درخصوص کالاها و وسایط نقلیه خاصی که این اطلاعات مبادله شده است،
- فهرست مقامات گمرکی طرفین متعاقد که اقدامات مقدماتی را که در زمان مشخص انجام می دهند.

باتصویب موارد مندرج در این بند طرفین متعاقد بایستی همه اقدامات فنی و سازمانی لازم را انجام داده و به صورت کتبی آمادگی خود را برای شروع آزمایش سیستم به طرف دیگر اعلام نمایند.

زمان آزمایش تبادل اطلاعات پایه به مدت ۶ ماه بوده، و در صورت لزوم این مدت براساس توافق طرفین قابل افزایش است.

بند ۱۱

پس از اقدامات اولیه، طرفین برای شروع منظم تبادل اطلاعات پایه تصمیم خواهند گرفت. بدین منظور، طرفین متعاقد موافقت خود را برای تبادل منظم اطلاعات پایه به صورت کتبی اعلام می نمایند.

بند ۱۲

در صورت تخلف هر یک از طرف های متعاقد درخصوص ارائه اطلاعات نادرست و یا قصور در اظهار کالا در ارتباط با ارائه اطلاعات پایه براساس مفاد این پروتکل، طرف متعاقد دیگر ممکن است اجرای این پروتکل را تا مشخص شدن دلایل آن به حالت تعلیق در آورد.

بند ۱۳

هرگونه اصلاح یا اضافه نمودن به مفاد این پروتکل می تواند براساس موافقت دوجانبه در یک پروتکل جداگانه تهیه گردد.

بند ۱۴

باهدف اجرای این پروتکل طرفین متعاقد ضمن انجام مشاوره های لازم، اطلاعات، منابع و مواد لازم برای تبادل اطلاعات پایه را بر مبنای اصل غیرقابل برگشت (غیر پس دادن) در اختیار هم قرار می دهند.

بند ۱۵

هرگونه اختلاف در نتیجه اجرا و تفسیر مفاد این پروتکل بایستی از طریق مشاوره و مذاکره حل و فصل گردد.

بند ۱۶

این پروتکل از زمان امضا قابل اجرا است.
این پروتکل ممکن است با اطلاع کتبی هر یک از طرفین با قصد پایان دادن به آن خاتمه یابد که در این صورت ظرف مدت ۳ ماه از تاریخ دریافت این اطلاع کتبی توسط طرف متعاقد دیگر خاتمه یافته تلقی می گردد.

این پروتکل در تهران به تاریخ ۲۷ اردیبهشت ۱۳۹۵ هجری شمسی مطابق با ۱۶ می ۲۰۱۶ میلادی در دو نسخه به زبان های فارسی، روسی و انگلیسی که دارای اعتبار یکسان است تنظیم گردید و در هنگام اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک عمل خواهد بود.

از طرف
گمرک فدراسیون روسیه

آندری بلیانینف
رئیس کل سرویس گمرک روسیه

از طرف
گمرک جمهوری اسلامی ایران

مسعود کرباسیان
معاون وزیر امور اقتصادی و دارایی
و رئیس کل گمرک